

РЕШЕНИЕ

№ 36744

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **5977** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 ЗУТ.

Образувано е по жалба на „Експо Форест 4“ ЕООД срещу Заповед № САГ25-РА53-379/09.05.2025 г. на кмета на Столична община.

В жалбата се развиват оплаквания за липсата на мотиви, тъй като не е ясно на какви фактически основания са формирани изводите. Поддържа се за допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неправилно приложение на материалния закон, които се изразяват в нарушение на задължението на органа да изясни всички факти по случая. Въвеждат се оплаквания, че изводите на органа противоречат с доказателства по преписката. В допълнение се поддържа за нарушение на материалния закон, тъй като органът е излязъл извън обхвата на обвързаната си компетентност, обсъждайки предпоставки за отказ, които не са сред посочените в чл. 135, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ.

Ответната страна - кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява доводи за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано със заявление вх. № САГ24-ГР00-1993/04.09.2024 г. на „Експо Форест 3“ ЕООД и „Експо Форест 4“ ЕООД, с което е поискано разрешаване изработването на проект за подробен устройствен план (ПУП) – изменение на плана за регулация и застрояване (ИПРЗ) за УПИ II-3234 „за офиси, маг., 00, ПГ и ТП“ и УПИ III – 1988,3234 „за смесена сграда, ПГ и ТП“, по отношение на ПИ с идентификатори 68134.903.3267 и 68134.903.3268 по КККР, и свързаното с това изменение на контактен УПИ „за корекция на река и

озел.“, кв. 2, м. НПЗ „Хладилника – В.“ – част юг, район Л..

Към заявлението са представени документи (договор за делба от 07.09.2023 г. и нотариален акт от 28.07.2017 г.), установяващи, че „Експо Форест 3“ ЕООД и „Експо Форест 4“ ЕООД са собственици на ПИ с идентификатор 68134.903.3267 по КККР и ПИ с идентификатор 68134.903.3268 по КККР. В хода на съдебното производство е извършено вливане на „Експо Форест 3“ ЕООД (заличен като жалбоподател) в приемащото дружество – жалбоподател „Експо Форест 4“ ЕООД.

Към заявлението са представени скици № 15-893511/02.09.2024 г. и № 15-893516/02.09.2024 г., издадени от СГКК – [населено място], отнасящи се за поземлени имоти с идентификатори 68134.903.3267 и 68134.903.3268 по КККР.

Приложена е още комбинирана скица, от която се установява, че ПИ с идентификатор 68134.903.3267 по КККР съставлява УПИ II-3234 „за офиси, маг., 00, ПГ и ТП“, с площ 7211 кв. м., а ПИ с идентификатор 68134.903.3268 по КККР съставлява УПИ III – 1988,3234 „за смесена сграда, ПГ и ТП“, с площ 3694 кв. м.

Към заявлението са приложени обяснителна записка и скица с мотивирано предложение за допускане изработването на ПУП – ИПРЗ, от които е видно, че целта на проекта е изграждане на жилищен комплекс. От същите се установява, че двата имота попадат в устройствена зона Смесена многофункционална зона (Смф), която е със следните устройствени параметри: плътност на застрояване – 60 %; К. – 3,5; озеленяване – 40 % и максимална кота корниз – 75 м.

Предвижда се обединение на УПИ II-3234 „за офиси, маг., 00, ПГ и ТП“ и УПИ III – 1988,3234 „за смесена сграда, ПГ и ТП“, като обособява нов УПИ II-3267,3268 „за жилищно строителство, ТП и ПГ“. Отразено е, че по действащия план за регулация и застрояване за двата имота е предвидено отреждане „за офиси, магазини, обществено обслужване, ПГ и трафопост“ със свободно стоящи нежилищни високи сгради с височина 41 м и 36 м. В изменението на застроителния план се предвижда отреждане „за Жилищно строителство, ТП и ПГ“ с максимална височина 70 м., като се предвижда свободно застрояване с две жилищни сгради и две нива подземни гаражи. Посочено е, че в проекта подробно ще се опишат и обосноват необходимите отстояния, височини и коти на бъдещо застрояване. В скицата на мотивираното предложение са посочени конкретни отстояния до улицата, между сградите на основното застрояване и до сградите през улица.

По преписката е приложен протокол № ЕС-71/19.11.2024 г. на Общински експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ), от който е видно, че е взето решение (по т. 13) за необходимостта за представяне на проект за организация на движението и транспортен анализ за влиянието на натоварването от територията с предвиденото застрояване в целия кв. 2 върху [улица]и [улица].

Със заявление вх. № САГ24-ГР00-1993-(1)/21.03.2025 г. на „Експо Форест 3“ ЕООД и „Експо Форест 4“ ЕООД е представено транспортно комуникационно проучване/анализ за двата имота от м. декември 2024 г. за УПИ III – 1988,3234 и УПИ II-3234, с което е дадено заключение, че реализацията на обекта ще окаже несъществено влияние върху транспортните потоци и задръжките в района, както и запазване на транспортното обслужване в района. Приложен е още протокол от 17.12.2024 г. на Постоянна комисия по транспорт, организация и безопасност на движението към Столична община, в който е отразено решение (по т. 58), че представеният транспортен анализ отговоря на нормативните изисквания.

Със заявлението от 21.03.2025 г. се представя още скица за постоянната организация на движението – транспортен достъп, съгласувана с дирекция „Управление и анализ на транспорта“ към СО, както и становище рег. № ОД433200-103054/04.10.2024 г. отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което е изразено положително становище по проекта за организацията на движението.

Главния архитект на Столична община е изразил отрицателно становище по искането за изработване на ПУП – ИПРЗ и е предложил да се издаде отказ за разрешаване на исканата устройствена процедура.

В становището е отразено, че имотите, предмет на мотивираното предложение, попадат в устройствена зона Смф, съгласно т. 12 от Приложение към чл. 3 ЗУЗСО. Посочено е, че не са спазени изискванията на чл. 32, ал. 1 и ал. 3 ЗУТ по отношение разстоянието между жилищните сгради на основното застрояване през улица. В тази връзка е посочено, че със Заповед № РД-09-311/15.12.201 4 г. на главния архитект на район „Л.“, СО е одобрен проект за изменение на плана за застрояване в УПИ IV-1089 и УПИ XVII-1089 (намиращи се през улица с процесните имоти), предвиждащ запазване на съществуващите сгради и да бъдат пристроени с двуетажни сгради, т. е. не е спазено отстоянието до сградите през улица. Прието е, че не са спазени изискванията на чл. 33 ЗУТ по отношение разстоянието между жилищните сгради на основното застрояване в рамките на урегулирания имот, както и че не са спазени изискванията на Приложение № 2 към чл. 81 от наредба № 7 за ПНУОВТУЗ.

В становището е посочено още, че представеният транспортен анализ е извършен единствено спрямо УПИ III – 1988,3234 и УПИ II-3234, което препятства възможността за преценка на бъдещата натовареност на територията. Изразено е становище, че със заявеното изменение се нарушава целта на закона в чл. 1, ал. 1, изр. 2 ЗУТ, а именно устройството на територията да гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението. В близост до имотите липсвала социална инфраструктура, а изграждането на сгради ще задълбочи нуждата от такава инфраструктура. Предложеното изменение не отговаряло на изискванията на чл. 108, ал. 5 ЗУТ за целесъобразно устройство на територията и е в нарушение на материалноправните разпоредби на ЗУТ и Наредба № 7 за ПНУОВТУЗ.

По преписката е приложена Заповед № РД-09-311/15.12.201 4 г. на главния архитект на район „Л.“, СО, отнасяща се за имотите, намиращи се през улица от имотите, предмет на искането за разрешаване изработване на проект за ПУП – ИПРЗ.

Последвало е издаване на оспорваната Заповед № САГ25-РА53-379/09.05.2025 г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 135, ал. 3 ЗУТ отказано да се разреши изработването на проект за изменение на ПУП – ИПРЗ за за УПИ II-3234 „за офиси, маг., 00, ПГ и ТП“ и УПИ III – 1988,3234 „за смесена сграда, ПГ и ТП“, по отношение на ПИ с идентификатори 68134.903.3267 и 68134.903.3268 по КККР, и свързаното с това изменение на контактен УПИ „за корекция на река и озел.“, кв. 2, м. НПЗ „Хладилника – В.“ – част юг, район Л..

Органът е приел, че се иска обединяване на УПИ II-3234 „за офиси, маг., 00, ПГ и ТП“ и УПИ III – 1988,3234 „за смесена сграда, ПГ и ТП“, за създаване на нов УПИ II-3267,3268 с конкретно предназначение „за жилищно строителство, ТП и ПГ“, в който да се предвиди застрояване в съответствие с ОУП на СО от 2009 г., както и изменение на границите на контактен УПИ „за корекция на река и озел.“.

Органът е приел, че искането е направено от заинтересовани лица по чл. 135, ал. 1, вр. чл. 131, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗУТ, а именно от собствениците на ПИ с идентификатор 68134.903.3267 по КККР и ПИ с идентификатор 68134.903.3268 по КККР. Налице е действащ ПУП за двата имота и одобрена кадастрална карта. Прието е, че имотите, предмет на плана, попадат в устройствена зона Смф, съгласно т. 12 от Приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО, в която предвиденото предназначение и застрояване в новия УПИ са допустими.

Според органа не са спазени изискванията на чл. 32, ал. 1 и ал. 3 ЗУТ по отношение разстоянието между жилищните сгради на основното застрояване през улица, а именно със застрояването в УПИ IV-1089 и УПИ XVII-1089, съгласно Заповед № РД-09-311/15.12.201 4 г. на главния архитект

на район „Л.“, СО. Прието е, че не са спазени изискванията на чл. 33 ЗУТ по отношение разстоянието между жилищните сгради на основното застрояване в рамките на урегулирания имот, както и че не са спазени изискванията на Приложение № 2 към чл. 81 от Наредба № 7 за ПНУОВТУЗ.

В мотивите на заповедта е отразено още, че според решение на ОСЕУТ транспортният анализ следва да е в обхват кв. 2, а представеният такъв се отнася единствено за УПИ III – 1988,3234 и УПИ II-3234, което препятства възможността за преценка на бъдещата натовареност на територията.

Според органът исканото изменение на ПУП – ИПРЗ нарушава целта на закона в чл. 1, ал. 1, изр. 2 ЗУТ, а именно устройството на територията да гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдых на населението. В близост до имотите липсвала социална инфраструктура (детски градини, училища или лечебни заведения), а изграждането на предвидените сгради с 308 самостоятелни обекта ще задълбочи нуждата от такава инфраструктура. Предложеното изменение не отговаряло на изискванията на чл. 108, ал. 5 ЗУТ за целесъобразно устройство на територията и е в нарушение на материалноправните разпоредби на ЗУТ и Наредба № 7 за ПНУОВТУЗ.

При така установените факти, Административен съд София - град достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от заинтересовани лица, доколкото не са удовлетворени тяхното искане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от компетентния орган по чл. 135, ал. 1 ЗУТ, а именно кметът на Столична община.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, позволяващи да се разберат причините, за които е отказано искането за разрешаване изработване на проект за изменение на действащия ПУП.

Допуснати са съществени процесуални нарушения, тъй като органът не е разгледал релевантни обстоятелства и предпоставки за това производство, което е довело до неправилно прилагане на материалния закон.

В производство по чл. 135 ЗУТ сезираният орган следва да провери: дали искането е направено от заинтересовани лица по чл. 131 ЗУТ, приложена ли е скица с мотивирано предложение за изменение на ПУП, наличие на становище от гл. архитект на общината, а когато искането касае изменение и на плана за застрояване се извършва и проверка доколко устройствените показатели за застрояване по предложението отговарят на устройствената зона по действащия ОУП на съответната община. При наличие на тези предпоставки следва да се издаде положителен акт. Правното основание за изменение на ПУП не е задължителен елемент в тази предварителна фаза, но органът може да го посочи, ако са налице специални законови изисквания, които следва да бъдат спазени.

Подаденото заявление е подадено от лица, имащи качеството по чл. 135, ал. 1, вр. чл. 131 ЗУТ, тъй като „Експо Форест 3“ ЕООД (заличен като жалбоподател в хода на съдебното производство) и „Експо Форест 4“ ЕООД са собственици на ПИ с идентификатор 68134.903.3267 по КККР и ПИ с

идентификатор 68134.903.3268 по КККР, които са предмет на исканото разрешение за изработване на проект за ПУП – ИПРЗ.

Към заявлението е приложено мотивирано предложение изменение на ПУП, придружено със скица.

Органът не оспорва, че устройствените показатели за застрояване по предложението отговарят на устройствената зона Смф по действащия ОУП на Столична община. Това е видно от мотивите на оспорената заповед, където изрично е посочено, че имотите, предмет на плана, попадат в устройствена зона Смф, съгласно т. 12 от Приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО, в която предвиденото предназначение и застрояване в новия УПИ са допустими. Това дава основание на съда да направи извод, че според органа предложението отговаря на устройствените параметри на устройствената зона по действащия ОУП.

Освен това в т. 12 от Приложение към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО е регламентирано, че устройствена зона „Смесена многофункционална зона“ (Смф) е със следните устройствени параметри: плътност на застрояване – 60 %; К. – 3,5, озеленяване – 40 %, а за максимална кота корниз не са предвидени ограничения. От изложеното в скицата на мотивираното предложение са посочени устройствени параметри, попадащи в обхвата на т. 12 от Приложение към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО. В допълнение на това е горепосоченото, че органът е приел, че предложението отговарят на устройствените параметри по устройствената зона (Смф) по действащия ОУП. Именно по тези съображения не е допусната служебно експертиза, доколкото в оспорената заповед не се твърди, че искането не отговоря на параметрите по устройствената зона Смф (друго би било, ако органът отрича това). Нещо повече – дори да се приеме, че липсва безспорност по този факт, то това би означавало, че органът не е проверил тези обстоятелства, с което е извършил съществено процесуално нарушение по установяване на релевантните факти (съответствието на предложението с устройствените параметри на зона Смф). Съдът няма правомощия нито да допълва мотивите на оспорения административен акт, нито да попълва тези значими пропуски в съдебното производство, тъй като съдът не е инстанция по същество и не може сам да реши спора. Противно би означавало от съда да се установяват факти по съответствието на предложението с устройствените параметри на зона Смф, които органът не е установил в административното производство, тъй като е приел, че предложението е допустимо по показателите на тази устройствена зона.

Разпоредбата на чл. 135 ЗУТ предвижда предварителна процедура, имаща за цел единствено да се разреши изработването на проект за ПУП (а не да се одобри вече изготвен проект), при която дори не е необходимо да е посочено основаниято за исканото изменение по чл. 134 ЗУТ. Това е така, тъй като производството по изменение на ПУП на някое от основанията по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ е двуфазно, като първата фаза приключва с издаване на заповед за разрешаване да се изработи проект за изменение на ПУП (процесната заповед), а втората – със заповед за одобряване на проекта за изменение на ПУП. Изискванията на ЗУТ за преценка от административния орган на наличието на съответните предпоставки за издаване на двете заповеди, респ. постановяване на отказ, също са различни, като обхватът на тези при одобряване проекта за изменение на ПУП е по-широк. В този смисъл предварителната процедура няма за предмет одобряване на ПУП – ИПРЗ, а е предхождаща - за разрешаване да се изработи проект на изменението на ПУП – ИПРЗ. Следователно, производството по чл. 135 ЗУТ по разрешаване на изработване на проект за изменение на ПУП е предварителна процедура, в която административният орган дължи проверка единствено дали е налице надлежно сезиране, според вида на заявеното изменение на ПУП, и дали предложението съответства на правилата и нормите по устройство на територията и ОУП на населеното място, ако такъв е наличен, т. е. дали е

допустимо въобще да се изработва изменение на ПУП за територията и съответства ли на ОУП. По горните съображения са неотнормисими основанията на органа, послужили за издаването на отказ за разрешаване изработването на проект, а именно за неспазване на изискванията по чл. 108, ал. 5 ЗУТ за целесъобразно устройство на територията и изискванията на чл. 1, ал. 1, изр. 2 ЗУТ, осигуряваща гарантиране устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението, както и за неспазване изискванията на чл. 32, ал. 1 и ал. 3 и чл. 33 ЗУТ и Приложение № 2 към чл. 81 от Наредба № 7 за ПНУОВТУЗ. Тези сочени от органа основания не са свързани за съответствието на искането за изработване на проект за ПУП – ИПРЗ с устройствените показатели на територията и ОУП на населеното място (дали е допустимо въобще да се изработва изменение на ПУП за територията и съответства ли на ОУП). Според т. 12 от Приложение към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО е задължително изготвянето на работен устройствен план, а в чл. 62, ал. 3 от Наредба № 8 за обема и съдържанието на устройствените планове е регламентирано, че към проекта за изменение на ПУП и към проекта за РУП на етапа на одобряването на изменението за ПУП и РУП се съдържа информация за точното разположение и очертанието на сградите и минималните разстояния между тях, включително през улица, т. е. тази информация не се отнася за предварителното производство по чл. 135, ал. 3 ЗУТ. Иначе казано – самото разположение, съответно отстоянията на сградите, се предвиждат с друг административен акт, който обаче не може да бъде изследван в настоящето производство. В този смисъл е Решение № 1750 от 16.02.2023 г. по адм. д. № 9350/2022 г. на ВАС, Решение № 12864 от 15.12.2021 г. по адм. д. № 8064/2021 на ВАС и други.

Посочените от органа основания за издаване на оспорения отказ са относими в производството по одобряване на самия проект за изменение на ПУП, с която приключва следващия етап на административното производство, тъй като проектът подлежи на корекции и преработка в производството по неговото одобряване. Именно във втората фаза следва да се провери спазването на отстоянията между сградите на основното строителство и за целесъобразното устройство на територията. Вярно, че мотивираното предложение съдържа информация за отстоянията между сградите на основното строителство, но това е ирелевантно и не обвързва органа в тази първа фаза, тъй като това не е императивно изискуемо за издаване на заповедта за разрешаване изработването на проекта за изменение на ПУП. Посочването на отстоянията в графичната част на мотивираното предложение не води до отпадане на по - нататъшното задължение на административния орган във втора фаза да се установи конкретното съдържанието на проекта и в какво точно ще се изразява изменението на ПУП. В този смисъл органът се произнесъл за наличието на основания, имащи значение в производството, приключващо с окончателния акт във втората фаза – одобрението на изработения проект за ПУП.

Релевантните обстоятелства в производството по издаване на заповед чл. 135, ал. 3 ЗУТ са следните: 1. дали искането е направено от заинтересовано лице по чл. 131 ЗУТ; 2. приложена ли е скица с мотивирано предложение за изменение на ПУП; 3. има ли становище на главния архитект на общината по чл. 135, ал. 4, т. 1 ЗУТ; 4. устройствените показатели за застрояване по предложението отговарят на устройствената зона по действащия ОУП на Столична община.

В случая искането е направено от заинтересовани лица, тъй като същите са собственици на имотите, предмет на изменението на ПУП. Налице е скица с мотивирано предложение за изменение на ПУП. Органът е приел, че застрояването е допустимо по устройствените показатели на устройствена зона Смф и не противоречи на ОУП, т. е. по същности се органът е приел, че е по принцип е допустимо изработване изменение на ПУП за територията и съответства на ОУП.

Разпоредбата на чл. 135, ал. 4, т. 1 ЗУТ изисква становище на главния архитект и такова налично в случая. Изисква се само становище на главния архитект на общината, без оглед на това дали е

положително или отрицателно. И при отрицателно становище на главния архитект, компетентният орган може да издаде заповед, с която да разреши изработването на проект за изменение на ПУП-ИПРЗ, при наличие на останалите предпоставки, а такива са налице. В този смисъл е решение № 11370 от 10.11.2021 г. по адм. д. № 7539/2021 на ВАС и Решение № 1396/08.02.2023 г. по адм. д. № 3092/2022 г. на ВАС.

По тези съображения са налице всички условия за разрешаване изработването на проект на ПУП – ИПРЗ. Това води до извод за основателност на жалбата, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК оспорваната заповед следва да се отмени като незаконосъобразна. Преписката следва да се върне на органа, който в едномесечен срок да се произнесе по направено искане от жалбоподателя като издаде заповед за разрешаване исканото изработване на проект за изменение на ПУП-ИПРЗ.

По разноските:

С оглед изхода на делото и разпоредбите на чл. 143, ал. 1 АПК има право на слените разноски. Направени са следните разноски 100 лева – държавна такса (заплатена държавна такса от 50 лева от две дружества) и 6000 лева за адвокатско възнаграждение, уговорено и заплатено по банков път, видно от приложните договор за правна помощ, фактура и платежно нареждане.

Следва да се понесе отговорността по отношение и на двете държавни такси, всяка в размер на 50 лева, тъй като производството е образувано от две дружество. Впоследствие едното дружество е заличено като жалбоподател, тъй като се вляло в другото дружество – жалбоподател. В този случай преминават пасивите и активите, поради което заплатената държавна такса от вливащото се дружество следва да се възстанови на правоприемника.

В съдебно заседание е направено възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК, вр. чл. 144 АПК за прекомерност на адвокатския хонорар, което съдът намира за основателно. Според чл. 78, ал. 5 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 ЗА.

Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, доколкото е проведено едно заседание и като доказателства са приети единствено документите, съставляващи административната преписка, която не е в голям обем. От правна страна приложение намира единствено разпоредбите на чл. 135, ал. 1 – ал. 4 ЗУТ. В тази връзка претендиращият адвокатски хонорар от 6000 лева следва да се намали до минималния размер.

В чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа е регламентирано, че минималният адвокатски хонорар по дела по ЗУТ е 1 250 лева. Според § 2а от ДР от същата наредба за нерегистрираните по ЗДДС адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък върху добавената стойност, а за регистрираните дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на ЗДДС. В случая адвокатският хонорар е заплатен на адвокатско дружество, което е регистрирано по ЗДДС, т. е. минималният размер е 1500 лева, до който размер следва да се уважи възражението за прекомерност на адвокатски хонорар. Общият размер на дължимите разноски е 1700 лева – адвокатски хонорар и две държавни такси.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № САГ25-РА53-379/09.05.2025 г. на кмета на Столична община.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне в едномесечен срок съобразно дадените разяснения в мотивите на съдебния акт.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Експо Форест 4“ ЕООД сумата в размер на 1 700 лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: